

Nya markförsvarorganisationen

Bas 90-systemet (som presenterades i FLYGVapen-NYTT nr 5/81) innebär en fortsatt utbyggnad av vårt basystem, som bygger på spridning och rörlighet. Det minskar våra flygsystems sårbarhet för anfall från luften. Den ökade spridningen gör det sålunda omöjligt för en motståndare, att med ett fåtal yttäckande vapen slå ut huvuddelen av de resurser vi har grupperade på baserna.

- Antalet rörelser på marken ökar. Exempel: Ett flygplan landar på huvudbanan och taxar till en klargöringsplats någon kilometer därifrån. Till den utsedda klargöringsplatsen har även en klargöringstropp dirigerats.
- Det område/den areal som skall övervakas mot en motståndare (som framtränger på marken) har ökat betydligt, samtidigt som antalet bevaknings- och skyddsobjekt har blivit fler.

Del 3:

Utspridningen har emellertid också nackdelar, främst gällande markförsvarsidan:

Ett förslag till ny markförsvarsorganisation för nämnda baser har tagits

Parisarkott, modell -68.

fram. Utgångspunkten för detta är, att vår strid skall föras på ett mer aktivt och rörligt sätt än tidigare, samtidigt som eldkraften ökas. Hotet i markförsvaret bedöms främst ugöras av sabotagepatruller eller luftlandsatta grupper om maximalt 8-10 man. För att kunna skydda sig mot en motståndare av denna typ måste våra markförsvarsförband ha bättre rörlighet, eldkraft och terrängkännedom än motståndaren. Det är också mycket viktigt att en fiende inte skall känna sig säker för upptäckt utan ständigt tvingas till skyddsåtgärder och försiktighet. Tekniska bevakningshjälpmedel (minor etc) tillsammans med våra spaningspatruller bidrar till detta.

Med denna målsättning som grund består förslaget till organisation av lätt-rörliga och eldkraftiga anfallsförband med spaningsutbildning (s k närskyddsplutoner) samt vaktplutoner med en i förhållande till dagens situation förbättrad utbildning och beväp-

ning. Dessa plutoner sammanförs normalt i ett markförsvarskompani. Antalet plutoner i kompaniet kan variera främst med hänsyn till basernas läge, topografi och betydelse. Chefen för markförsvarskompaniet skall samtidigt vara markstridsledare (MAL) och direkt under basbataljonschefen leda striden inom basområdet.

● ● Dessa tankar och förslag till organisation sattes på prov i september 1981, under övning "TORSTEN", på en krigsflygbas i södra Sverige. Miljön på krigsflygbasen under övningen gjordes så verklighetstrogen som möjligt – såväl flygtjänst som all övrig verksamhet föranledd härav bedrevs. För skydd av basen disponerades ett reducerat markförsvarskompani. Fienden utgjordes av en fallskärmsjägargrupp – reservofficerare och värnpliktiga, som inkallats enbart för denna övning. Fallskärmsjägarna hade endast den kunskap om basen, som en motståndare rimligen bör ha.

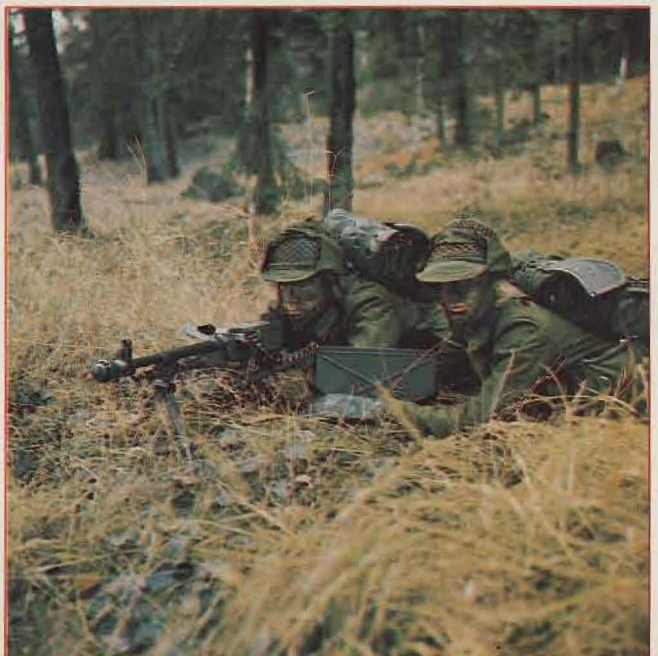
Första övningsdagen skedde inryckning av gruppmedlemmarna. De utrustades och sattes in i läget. På morgonen därpå landsattes fallskärmsjägargruppen i närheten av basen. Basförsvarsövning "TORSTEN" hade startat. – Övningen kunde bedrivas på ett mycket realistiskt sätt. Detta inte minst på grund av det starka engagemang som deltagarna på alla nivåer visade.

Dessa insatser bidrog väsentligt till de goda erfarenheter som erhöles och som visade att vi är på rätt väg även vad gäller försvaret av en modern krigsbas. Mycket arbete återstår emellertid innan vi når målet: att kunna i hög grad säkerställa flygverksamheten i det nya bas 90-systemet.

Efter bearbetning av erfarenheterna kommer organisation och utbildningsanvisningar m m att slutligt utarbetas. FLYGVapenNYTT följer (även denna) utveckling och har anledning återkomma med mer information. ■

Överstelöjnant T. Sellin/MI

Med bildförstärkare ser man "fj" även i nattmörker.

Kulspruta, modell -58.

Foto: Lasse Sjögren